

P 0830/22
24.06.2022.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 013442 22 U
Zenica, 22.06.2022. godine

Kantonalni sud u Zenici, Ranka Baškarad, kao sudija pojedinac, uz učešće zapisničara Nazifa Avdagić, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, Gajeva 2, Banja Luka, kojeg zastupa Srđan Blagovčanin, Predsjedavajući Odbora direktora, protiv rješenja broj: 01-04-13643-4/21 od 30.11.2021. godine, tuženog Stručne službe Skupštine Zeničko - dobojskog kantona, u upravnoj stvari pristupa informacijama, dana 22.06.2022. godine, u nejavnom rješavanju, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava i poništava osporeno rješenje Stručne službe Skupštine Zeničko - dobojskog kantona broj: 01-04-13643-4/21 od 30.11.2021. godine, kao i prvostepeno rješenje Stručne službe Skupštine Zeničko - dobojskog kantona broj: 01-04-13643-2/21 od 19.10.2021. godine i predmet se vraća na ponovno rješavanje nadležnom prvostepenom organu.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog, koje je pobliže označeno u uvodu presude, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Stručne službe Skupštine Zeničko - dobojskog kantona broj: 01-04-13643-2/21 od 19.10.2021. godine, kojim je odbijen u cijelosti pristup informacijama podnosiocu zahtjeva Transparency International u BiH iz Banja Luke, koji se odnosi na dostavu informacija "kopije dokumentacije koju su trenutni članovi Nezavisnog odbora prilagali uz prijavu na javni konkurs za imenovanje članova nezavisnog odbora, a koja se odnosi na dokazivanje uslova predviđenih članom 26. Zakona o unutrašnjim poslovima Zeničko - dobojskog kantona", jer nisu ispunjeni zakonom propisani uvjeti o ustupanju informacija koje sadrže lične podatke i uključuju lične interese koji se odnose na privatnost treće osobe, u skladu sa odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 32/01 i 48/11) i Zakona o zaštiti ličnih podataka Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj: 49/06, 76/11 i 89/11).

Blagovremeno podnesenom tužbom od 04.01.2022. godine, tužitelj pobija zakonitost navedenog rješenja tuženog, zbog pogrešne primjene zakona i propisa donesenih na osnovu zakona, što se u provedenom upravnom postupku koji je prethodio donošenju ožalbenog rješenja, nije vodilo o pravilima postupka, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede odredaba Zakona o upravnom postupku. U tužbi ističe, da navedeno rješenje nije doneseno u skladu sa članom 14. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, te da je javni organ prekršio načelo materijalne istine predviđeno članom 7. Zakona o upravnom postupku jer u postupku nije utvrdio pravo stanje stvari, te da nije utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, kao i da je javni organ propustio da primjeni član 10. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, koji predviđa mogućnost razdvajanja informacije na dijelove,

da javni organ nije u rješenju naveo zakonski osnov za izuzeće tražene informacije, te da je neosnovano utvrđeno da se tražene informacije podvode pod izuzetak u smislu člana 8. Zakona, te da javni organ nije pravilno primijenio član 9. Zakona, te je ukazano na član 3. Zakona o ministarskim i drugim vladinim imenovanjima u kojem se kao jedan od osnovnih principa navodi princip otvorenosti i transparentnosti, kao i da se principi javnosti upravljanja primjenjuju na proces imenovanja. Nadalje u tužbi navodi, da je i prvostepeno i drugostepeno rješenje tuženog organa potpisano od strane sekretara Skupštine Zeničko - dobojskog kantona, zbog čega smatra, da je na taj način narušeno načelo dvostepenosti prilikom odlučivanja u posebnom upravnom postupku pristupa informacijama, jer je u oba postupka i po zahtjevu i po prigovoru, odlučivalo isto službeno lice. Naime, u članu 19. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH predviđeno je da je javni organ dužan da odredi službenika za informiranje koji obrađuje zahtjeve sačinjene u smislu ovog zakona. Isto tako, tužilac smatra da u smislu člana 42 stav 1. tačka 4. Zakona o upravnom postupku FBiH, koji se supsidijarno primjenjuje postoji osnov za izuzeće sekretara Skupštine. Pobijano rješenje suprotno je članu 14. stav 3. tačka a) Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH kojim je propisano da ukoliko javni organ donese rješenje kojim odbija zahtjev za pristup informacijama u cijelosti ili djelimično, u rješenju, između ostalog, mora da navede zakonski osnov za status izuzeća informacije, uz navode članova ovog Zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa. Tužitelj ističe, da je potpuno neosnovano utvrđeno, da se informacije tipa dokaza o posjedovanju visoke stručne spreme, o posjedovanju najmanje 7 godina iskustva u struci prioritarno u oblasti u oblasti pravnih, kriminalističkih, kriminoloških, bezbjedonosnih ili drugih društvenih nauka, informacije da neko nije član političke stranke, da u posljednje četiri godine nije bio na bilo kojoj poziciji u političkoj stranci na bilo kojem nivou, niti je bio postavljen na bilo koju poziciju od strane političke stranke, da u posljednje četiri godine nije bio član izvršnog ili zakonodavnog tijela, na bilo kojem nivou vlasti u Bosni i Hercegovini, podvode pod izuzetak u smislu člana 8. Zakona. Ovaj član predviđa da nadležni javni organ utvrđuje izuzetak od saopštavanja tražene informacije, ako osnovano utvrdi da informacija uključuje lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica. Zbog svega navedenog predlaže, da Kantonalni sud u Zenici, nakon razmatranja tužbe, donese presudu kojom se tužba uvažava i saglasno tome osporeno rješenje tuženog i prvostepenog organa ponište i naloži da se tužiocu omogući slobodan pristup traženim informacijama u cijelosti na način, da mu se informacije dostave na istaknutu poštansku adresu.

U odgovoru na tužbu tuženi ističe da osporenim rješenjem nije povrijeđen Zakon, niti lični interes tužitelja zasnovan na Zakonu, zbog čega ostaje kod rješenja u cijelosti, te predlaže da se tužba odbije kao neosnovana. Tuženi organ je na traženje ovog suda dostavio sve spise provedenog upravnog postupka, radi odlučivanja po predmetnoj tužbi.

Ocjenujući zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe, u smislu odredbe člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), ovaj sud je u postupku nejavnog rješavanja odlučio kao u izreci ove presude, iz slijedećih razloga:

Tužba je osnovana.

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je prvostepenim rješenjem od 19.10.2021. godine (koje je doneseno od strane sekretara Skupštine Zeničko - dobojskog kantona) odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama kojim se traži "dostava informacija - kopije dokumentacije koju su trenutni članovi Nezavisnog odbora prilagali uz

prijavu na javni konkurs za imenovanje članova nezavisnog odbora, a koja se odnosi na dokazivanje uslova predviđenih članom 26. Zakona o unutrašnjim poslovima Zeničko - dobojskog kantona", jer nisu ispunjeni zakonom propisani uvjeti o ustupanju informacija koje sadrže lične podatke i uključuju lične interese koji se odnose na privatnost treće osobe, u skladu sa odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 32/01 i 48/11) i Zakona o zaštiti ličnih podataka Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 49/06, 76/11 i 89/11), iz razloga što je prvostepeni organ zaključio (u provedenom postupku ispitivanja javnog interesa za objavljivanje tražene informacije koja je utvrđena kao izuzetak od objavljivanja) da podnosilac pomenutog zahtjeva nije tražio pristup nekoj informaciji sadržanoj u dokumentaciji koju su trenutni članovi Nezavisnog odbora prilagali uz prijavu na javni konkurs za imenovanje članova nezavisnog odbora, kao dokaze ispunjavanja propisanih uvjeta, već je ustvari izričito tražio dostavljanje kopije te cjelokupne dokumentacije, koja sadrži veliki broj ličnih podataka članova Nezavisnog obora koji se odnose na datum i mjesto rođenja, identifikacijski broj osobe (JMBG), državljanstvo, nacionalnost, adresu stanovanja, informacije o obrazovanju i druge podatke koji se mogu smatrati ličnim/osobnim podacima u smislu člana 3. stav 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine i člana 3. alineja 1., 2. i 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka Bosne i Hercegovine, te da tražena informacija predstavlja izuzetak od saopštavanja, u smislu člana 7. stav 1. i 2. citiranog Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja osporenim rješenjem sekretara Skupštine Zeničko - dobojskog kantona od 30.11.2021.godine odbijen je, kao neosnovan prigovor tužitelja podnesen protiv prvostepenog rješenja, prihvatajući pri tome u potpunosti sve razloge date u obrazloženju osporenog rješenja primjenom članova 7., 9., 14. i 16. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine i zaključio da je pravilno odbijen predmetni zahtjev tužitelja za pristup traženoj informaciji.

Osnovani su navodi tužbe da je prvostepeni organ u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog prvostepenog rješenja bio dužan sprovesti test javnog interesa shodno odredbama člana 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH.

Odredbama člana 5. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine propisano je da će tražena informacija biti utvrđena izuzetom od saopćavanja na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja, samo ako nadležni javni organ: utvrdi izuzetak u smislu člana 6., 7. i 8. ovog zakona za cijelu ili dio informacije i utvrdi, nakon obavljenog ispitivanja javnog interesa u smislu člana 9. ovog zakona, da saopćavanje informacije nije u javnom interesu.

Odredbama člana 9. istog zakon propisano je da će nadležni organ saopštiti traženu informaciju, bez obzira na izuzetak utvrđen u skladu sa članom 6., 7. ili 8. ovog zakona, ako je to opravdano javnim interesom, da se pri tome uzima u obzir svaka korist i šteta koje mogu proisteći iz saopštavanja informacije, te da se prilikom donošenja odluke da li je saopštavanje informacije opravdano javnim interesom razmatraju okolnosti naročito uključujući svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prestupa, nepravde, zloupotrebe vlasti ili nemara u obavljanju službene dužnosti i dr.

Pravilno tužitelj ukazuje da tuženi organ tražene informacije tretira kao lične informacije, iako tužitelj nije tražio pristup nečijim ličnim informacijama kao što su JMBG, broj tekućeg računa i adresa stanovanja, već su tražene informacije o ispunjavanju zakonom

predviđenih uslova da bi određena lica mogla obavljati javnu funkciju na koju su imenovana, te da se u konkretnom slučaju radi o javnim ispravama, diplomama i uvjerenjima koje se izdaju u svrhu dokazivanja činjenica i koje služe kao isprave kojima se dokazuje ispunjavanje uslova za učešće u javnoj konkursnoj proceduri, a na osnovu kojih kandidat stiče pravo izbora i imenovanja na važnu javnu funkciju.

U prilog navedenom ide i definicija lične informacije iz člana 3. stav 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama, a koji propisuje da je "lična informacija" svaka informacija koja se odnosi na fizičko lice koje se može neposredno ili posredno identificirati činjenicama, naročito uključujući: identifikacioni broj, fizički, mentalni, ekonomski, etnički, vjerski, kulturni ili socijalni identitet tog lica.

Prema tome, navedeni pravni stav tuženog i prvostepenog organa nije dovoljno jasan, jer se prema činjeničnom stanju utvrđenom u upravnom postupku, uopšte ne vidi na koji način je ocijenio da bi, u smislu citiranih zakonskih odredbi, šteta nastala objavljivanjem traženih informacija bila znatno veća od javnog interesa za njeno objavljivanje (u kojem slučaju se jedino tražena informacija ne saopštava), pa se navodi tužbe u tom pogledu ukazuju osnovanim. Ovo iz razloga što se prilikom donošenja odluke (da li je saopštavanje tražene informacije izuzete od objavljivanja opravdano javnim interesom ili nije) mora uzeti u obzir ne samo svaka šteta trećih lica koja bi objavljivanjem nastala (kako se to navodi u obrazloženju rješenja oba upravna organa), već i svaka korist koja bi od objavljivanja mogla proisteći (razmatrajući pri tome i da li tražena informacija sadrži neke od okolnosti propisanih u citiranom članu 9. navedenog zakona), o čemu u obrazloženju odlukama upravnih organa nisu dati nikakvi razlozi.

Osnovano tužitelj prigovara da je povrijeđeno načelo dvostepenosti u upravnom postupku, s obzirom da je i prvostepeno i drugostepeno rješenje tuženog organa potpisano od strane sekretara Skupštine Zeničko - dobojskog kantona, jer je u oba postupka i po zahtjevu i po prigovoru, odlučivalo isto službeno lice.

Prema odredbama člana 14. stav 1. navedenog Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine (na koje odredbe se pozivaju upravni organi i prvostepeni sud), proizilazi da nadležni javni organ nakon prijema zahtjeva za pristup informacijama preduzima sve potrebne radnje da pribavi traženu informaciju i razmatra sve činjenice i okolnosti od značaja za rješavanje takvog zahtjeva, a prema odredbi iz člana 19. navedenog zakona, javni organ je dužan da odredi službenu osobu za informisanje, koja obrađuje zahtjeve sačinjene u smislu tog zakona, dok je prema odredbama stavova 3., 4. i 5. člana 14. istog Zakona, regulisano da ako nadležni javni organ odbije pristup informaciji u cijelosti ili djelimično, podnositelj zahtjeva se obavještava rješenjem, protiv kojeg rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti prigovor rukovodiocu javnog organa, te da je rješenje doneseno po prigovoru konačno u upravnom postupku i protiv njega nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor, kao i da je odredbama stava 1. člana 25. tog zakona, propisano da se na pitanja postupka koja nisu uređena ovim zakonom primjenjuje Zakon o upravnom postupku.

Međutim, u konkretnom slučaju, predmetno prvostepeno rješenje donijela je Stručna služba Skupštine Zeničko - dobojskog kantona, (koje je potpisano od strane sekretara), a ne službenik za informisanje Skupštine Zeničko - dobojskog kantona kao javnog organa, čije se ime i podaci za kontaktiranje dostavljaju ombudsmenu Federacije, kako je to izričito propisano odredbama člana 19. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, te regulisano i Uputstvom za provođenje zakona o slobodi pristupa

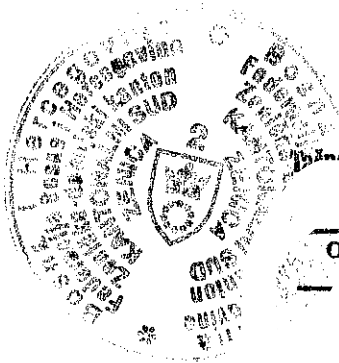
informacijama u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 57/01), a s druge strane sekretar Stručne službe Skupštine Zeničko -dobojskog kantona također je odlučio i o prigovoru tužitelja podnesenom protiv predmetnog prvostepenog rješenja, na koji način je povrijeđeno načelo dvostepenosti u upravnom postupku, što je, pri gornjim propustima, bilo od uticaja na pravilnost i zakonitost predmetnih rješenja.

Zbog svega navedenog, ovaj sud je zaključio da je tužba tužitelja osnovana iz razloga propisanih odredbama člana 12. tačka 2. i 4. Zakona o upravnim sporovima, pa je temeljem odredbi člana 28. stav 4. i člana 36. stav 2. istog Zakona valjalo odlučiti kao u izreci ove presude, jer su osporenim rješenjima tuženog i prvostepenog organa povrijeđene odredbe citiranih propisa na štetu tužitelja.

U ponovnom postupku prvostepeni organ će vodeći računa o iznesenim razlozima ove presude, te obaveznosti iste presude (član 57-59. Zakona o upravnim sporovima), u skladu sa primjedbama ovog suda, donijeti novo pravilno i zakonito rješenje po zahtjevu tužitelja za pristup traženoj informaciji od 19.10.2021. godine.

Zapisničar

Nazifa Avdagić

SUDIJA

Ranka Baškarad, s.r.

Preko ... lica, sudija

OV

JDA